

Sygn. akt V CSK 634/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku K. D.

przy uczestnictwie S. C., M. C., H. X., W. Ł., G. R., J. C., R. H., M. J., M. Y., R. J.
i K. M.

o częściowe zniesienie współwłasności nieruchomości, stwierdzenie zasiedzenia
i uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania S. C.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 31 marca 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 31 marca 2015 r. Skarżący uczestnik postępowania powołał się na występowanie w sprawie trzech istotnych zagadnień prawnych. Niemniej określona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest spełniona.

W judykaturze wyjaśniono, że powołanie się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu – w sposób odrębny od uzasadnienia powołanych podstaw kasacyjnych - argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Skarżący uczestnik postępowania wymagań tych nie spełnił. Ograniczył się bowiem – w kontekście uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania – do postawienia trzech pytań, które w jego ocenie powinien rozważyć Sąd Najwyższy. Nie wskazał jednak w tym zakresie żadnej argumentacji

natury jurydycznej, która wyjaśniałaby przedstawione pytania i miałyby przekonać o konieczności ich oceny przez Sąd Najwyższy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

aw
aj